

7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) sagde — her maa jeg naturligvis referere til min Hukommelse, da vi jo ikke har noget stenografisk Referat af Udvalgsforhandlingerne —, at der jo af Mindretallet ved Fremsettelsen af Ændringsforslag maatte tages rimelige Hensyn til det Arbejde, der var udført i det andet høje Ting, og Udvalgets Formand havde i hvert Fald den Opfattelse, at for at naa til en Overenskomst maatte man opnaa Enighed mellem alle fire Partier. Dette maatte vi fra vor Side opfatte saaledes, at man fra Partiet Venstres Side tog Afstand fra det Tilbud, den højtærede Indenrigsminister havde givet under Forhandlingerne her, og det er ogsaa blevet opfattet paa den Maade af andre Mennesker.

Jeg tror ikke, den højtærede Indenrigsminister selv er tjent med Bortforklaringer som dem, han her har forsøgt, for det gør jo enhver alvorlig Forhandling unyttig. Jeg skal af Hensyn til Stedet, hvor jeg staar, ikke udtale mig nærmere herom. Men jeg haaber i hvert Fald ikke, at jeg nogen Sinde skal komme i en Situation som den, jeg finder, den højtærede Minister her har bragt sig selv i. Vi har fra vor Side, saa snart vi blev klar over, at der ikke var Mulighed for at komme bort fra de Ændringer, Arbejdsgiverforeningen har faaet indført, saa snart vi var paa det rene med, at vi ikke kunde faa gennemført saadanne Ændringer, at vi vilde være i Stand til at stemme for Loven, for dog at gøre et Forsøg rettet det Spørgsmaal til Ministeren, om der var nogen Mulighed for at faa udsat Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden. Thi det er naturligvis rigtigt, at det betyder for os noget, om der i den kommende Vinter skal gaa 40 000, 50 000 eller maaske 60 000 uden Understøttelse. Havde vi faaet et imødekommende Svar paa det Punkt, er det ikke usandsynligt, at vi gennem en Realitetsforhandling, hvis der havde været vist virkelig ærlig Villie dertil fra de andre Partiers Side, kunde være naaet til Enighed om en Formulering af den Slags Ting, som vi i Virkeligheden ikke saa gerne vilde have ind i Loven, saa det ogsaa blev muligt for os at arbejde med den. Her mødte vi imidlertid en blank Afvisning, og da vi saaledes havde faaet konstateret, at der ikke var nogen Mulighed for at komme bort fra det, den højtærede Indenrigsminister havde lovet at bringe os bort fra, hvis vi vilde forhandle paa Grundlag af Forslaget af 17. Februar, og da vi i øvrigt ikke paa anden Maade mente at kunne opnaa noget ved en Forhandling om en Omformulering af de Ting, vi ikke syntes om, maatte vi naturlig-

vis stille os paa det Standpunkt, at vi ikke ønskede at stille noget Ændringsforslag; saa maatte vi overlade det til de Partier, der i det andet høje Ting har truffet en bindende Overenskomst, som ingen er i Stand til at komme bort fra uden det konservative Folkepartis Tilslutning. Vi maatte naturligvis tage det Standpunkt, da vi ikke ønskede at gøre et overflødig Stykke Arbejde, blot for at faa vore Ændringsforslag kasseret.

Saaledes ligger Forholdene for vort Vedkommende; vi er ikke mødt nøgne til Arbejdet i Udvalget, vi havde meget vel været i Stand til hurtigt at formulere alle de Ændringsforslag, man vilde have forlangt af os; det er hverken Mangel paa Evne eller andet, her er Tale om. Men de Vilkaar, man bød os, var saadanne, at vi ikke som Parti kunde være bekendt at inklade os paa Forhandlinger under de Vilkaar.

Tvede: Den nusiddende Regering er jo dannet paa Partiet Venstres eget Program og paa dets eget Ansvar, og de Ændringsforslag, som den højtærede Minister har leveret Udkast til i Landstingsudvalget angaaende dette Lovforslag — under den 9. Juni — blev fremsat uden nogen Forhandling med det konservative Folkeparti. Vi kendte dem først, efter at de var blevet affattet af den højtærede Indenrigsminister. Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Laursen) og jeg svarede, da der blev spurgt om, hvorledes vor Stilling til dem var, at i Tilfælde af, at de af Ministeren stillede Ændringsforslag kunde samle Enighed om Lovforslaget, saa vilde vi indgaa i en Forhandling om de nævnte Ændringer. Der var slet ikke Tale om nogen kategorisk Afvisning fra vor Side af en Forhandling om dem. Men fra anden Side blev der sagt, at man ikke mente, at disse Ændringer kunde føre til nogen Enighed, og at Lovforslaget i det hele taget væsentlig maatte omarbejdes, for at der kunde blive Tale om at naa til Enighed om det. Derfor mente vi, at naar man alligevel ikke kunde naa til Enighed, var der ikke Grund til at foretage saadanne Ændringer som dem, der her var Tale om; thi Lovforslaget er jo saadan opbygget, at det meget vel kan bruges, som det er. Jeg er ganske vist ikke helt uenig med det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), naar han mener, at vi vil komme til at se dette Lovforslag igen, men jeg er ganske paa det rene med, at dersom der fra anden Side havde været mere Forhandlingsvillighed overfor det af det konservative Folkeparti i Fjor i Marts Maaned stillede Ændringsforslag,